

Sygn. akt X P 208/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marcin Szajner

Ławnicy: Katarzyna Orzechowska, Maria Kuś

Protokolant: Monika Biegańska

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2014 r. we Wrocławiu

przy udziale -

sprawy z powództwa: M. O., L. R.

przeciwko B. P. S. Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o przywrócenie do pracy

I. oddala powództwa;

II. nie obciąża powódek obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie;

III. zasądza od Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia) na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata L. A. kwotę 147,60 zł brutto (VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódkom z urzędu;

IV. pozostałe koszty postępowania zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Powódka M. O. **pozwem** z dnia 22 lutego 2013 r. (data prezentaty), skierowanym przeciwko stronie pozwanej, B. P. S. S.A. II O. we W., wniosła odwołanie od wypowiedzenia umowy o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia i domagała się uznania wypowiedzenia za bezskuteczne, alternatywnie – w razie upływu terminu wypowiedzenia – przywrócenia do pracy oraz zasądzenia od strony pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powództwa powódka podniosła, iż w dniu 29 stycznia 2013 r. wypłaciła z rachunku jednej z firm kwotę 16.500,00 zł. Po czasie okazało się jednak, iż osoba, której wypłaciła pieniądze ma odwołane pełnomocnictwo do rachunku. Wypłatę robiła w pośpiechu, co okazało się błędem. Właściciel firmy zasygnalizował stronie pozwanej wypływ środków z jego konta, składając pismo z prośbą o wyjaśnienie. Po określonym czasie powódka razem z osobą akceptującą dyspozycję zweryfikowała teczkę firmową klienta, w której nie było odwołania pełnomocnictwa. Teczke weryfikowała również Menadżer Zespołu. Po czterech dniach otrzymała informację, że znalazł się dokument „zmiany danych” i dopisek ręczny o odwołaniu pełnomocnictwa. Teczke wówczas zabrano i zakazano pracownikom jakiegokolwiek wglądu w dokumenty.

Powódka podkreśliła, iż w wieloletniej pracy zawodowej jako bankowiec zdobyła i poszerza do dnia dzisiejszego doświadczenie, wiedzę a cenne kontakty koleżeńskie sprawiają, że praca jest dla niej przyjemnością i miejscem dla

niej osobiście ważnym. Ubolewa, że jeden błąd (dla niej bardzo wątpliwy) eliminuje ją jako pracownika, gdyż praca to część życia każdego człowieka, a nie myli się tylko ten, kto nie pracuje.

W ocenie powódki działanie pracodawcy jest jedynie pozornie uzasadnione dokonaniem przez nią uchybieniem. Korzystając z przysługujących jej kodeksowo praw mających na celu umożliwienie należytej opieki nad dzieckiem brała od czasu do czasu ustawowo przysługujące wolne z powodu choroby dziecka, co spotykało się ze skrajnie nieprzyjazną postawą jej bezpośrednich przełożonych, wyrażających się nawet zwolnieniem z pracy.

Powódka uważa, iż zwolnienie jej z pracy było nieuzasadnione, ponieważ uchybienie którego się dopuściła nie było znaczne, w jej ocenie kwota 16.500,00 zł dla banku nie jest kwotą znaczącą, w szczególności biorąc pod uwagę szereg „złych” kredytów hipotecznych na setki i miliony złotych, których bank udzielił, a za które nikt pracy nie stracił (k. 2-4).

Powódka L. R. **pozewem** z dnia 22 lutego 2013 r. (data prezentaty), skierowanym przeciwko stronie pozwanej, B. P. S. S.A. II O. we W., wniosła odwołanie od wypowiedzenia umowy o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia i domagała się uznania wypowiedzenia za bezskuteczne, alternatywnie – w razie upływu terminu wypowiedzenia – przywrócenia do pracy oraz zasądzenia od strony pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powództwa powódka podniosła, iż jest uczciwym, lojalnym, oddanym pracownikiem i w czasie pracy u strony pozwanej jej praca była nienaganna, nie było zastrzeżeń ze strony przełożonych, a wręcz przeciwnie była chwalona za miłą obsługę, bardzo dobry kontakt z klientami. Była odpowiednio nagradzana za wykonywanie planów sprzedażowych. Dostawała również nagrody oraz liczne premie. Awansowała na wyższe stanowiska, od inspektora do starszego inspektora. Szanuje swoją pracę, zawsze z oddaniem ją wykonywała, a tylko nadmiar obowiązków mógł spowodować jej omyłkę.

Powódka uważa, że taki jeden incydent nie może zdecydować o tak drastycznym stanowisku wobec jej osoby. Jest również doradcą klienta z funkcją kasjera i wie, że jej obowiązkiem było sprawdzenie karty wzoru podpisu. Ale działając pod presją czasu i uwag zniecierpliwionych klientów ponieważ była kolejka zwyczajnie zaufała Pani M. O..

Praca jest dla niej bardzo ważna jest częścią jej życia, dlatego nie może się pogodzić z obecną sytuacją, iż incydentalna jedna sytuacja ma zaważyć na jej egzystencji.

Powódka wskazała, iż ma bardzo trudną sytuację osobistą, mąż jest aktualnie na zasiłku przedemerytalnym, posiadają duży kredyt z którego regulują ratę miesięczną w kwocie 1.200,00 zł oraz opłacają córce studia (rocznie 8.000,00 zł). Ze względu na wiek zdają sobie sprawę, że będzie jej bardzo trudno znaleźć jakąkolwiek pracę.

Uważa, że została niesprawiedliwie potraktowana, gdyż zachowała od momentu przyjęcia mnie do pracy w banku ciągłość bezbłędnej pracy, nie otrzymała nigdy żadnej nagany za nieprawidłowo wykonaną jakąkolwiek operację, gdyż takich przypadków nie było (k. 7-8).

Zarządzeniem z dnia 7 marca 2013 r. na zasadzie art. 219 k.p.c. sprawa z powództwa L. R. (sygn. akt X P 209/13) została połączona ze sprawą M. O. celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod wspólną sygnaturą X P 208/13 (k. 9).

W odpowiedzi na pozew strona pozwana B. P. S. S.A. II O. we W., wniosła o oddalenie obu powództw oraz o zasądzenie od powódek kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska, strona pozwana zarzuciła, iż powodem wypowiedzenia umów o pracę z powódkami było ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych, polegające na wypłacie środków pieniężnych osobie nieupoważnionej do ich dysponowania.

Bezspornym jest, iż w dniu 29 stycznia 2013 r. przed realizacją transakcji gotówkowej powódki nie sprawdziły w „karcie wzorów podpisów” oraz w bazie „Podpisy – karty wzorów podpisów” czy osoba składająca dyspozycję wypłaty środków pieniężnych jest upoważniona do dysponowania rachunkiem bankowym, zgodnie z obowiązującą procedurą.

Strona pozwana wskazała, iż nie może tolerować rażącego naruszenia obowiązków pracowniczych polegającego na wypłacie osobie nieuprawnionej środków pieniężnych klientów banku. Będą instytucją zaufania publicznego jest ustawowo zobowiązana do zapewnienia bezpieczeństwa przechowywanych środków pieniężnych (k. 45-46).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

Powódka ad. 1 M. O., została zatrudniona przez stronę pozwaną, B. P. S. S.A. II O. we W. od dnia 10 września 2007 r. początkowo na podstawie umowy o pracę na czas określony, a od 10 kwietnia 2008 r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy.

W okresie zatrudnienia powódka zajmował stanowisko starszego referenta w zespole sprzedaży detalicznej (od 10 września 2007 r. – 9 kwietnia 2008 r.), a od 10 kwietnia 2008 r. inspektora w zespole sprzedaży detalicznej.

Dowody:

- umowy o pracę (akta osobowe powódki ad. 1 cz.B.2., B.17.).

Powódka L. R. została zatrudniona przez stronę pozwaną, B. P. S. S.A. II O. we W. od dnia 23 października 2006 r. początkowo na podstawie umowy o pracę na czas określony, a od 1 października 2007 r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy.

W okresie zatrudnienia powódka zajmował stanowisko inspektora w zespole sprzedaży detalicznej (od 23 października 2006 r. – 30 września 2012 r.), a od 1 października 2012 r. starszego inspektora w zespole sprzedaży detalicznej.

Dowody:

- umowy o pracę, porozumienie w sprawie zmiany stanowiska pracy (akta osobowe powódki ad. 2 cz.B.11., B.20., B.41.).

Do zakresu obowiązków obu powódek w szczególności należało: obsługa klienta indywidualnego, instytucjonalnego, obsługa kart płatniczych, operacje bezgotówkowe oraz gotówkowe, wykonywanie planów sprzedażowych.

W okresie zatrudnienia strona pozwana nie miała większych zastrzeżeń do pracy powódek i nie były one karane pieniężnie czy porządkowo.

Dowody:

- przesłuchanie powódki M. O. k. 202 (płyta CD),

- przesłuchanie powódki L. R. k. 202 (płyta CD).

W 2010 r. została wprowadzona u strony pozwanej I. C. K. i. S.,

Zgodnie z § 17 ust. 5 instrukcji, dokument kasowy podpisany przez klienta oraz sprawdzony pod względem merytorycznym przez doradcę klienta detalicznego i formalno-rachunkowym przez doradcę klienta detalicznego i kasjera, po dokonaniu przez doradcę klienta detalicznego kontroli podpisu klienta na dokumencie kasowym obciążeniowym ze wzorem zamieszczonym w karcie wzorów podpisów, zaewidencjonowany przez doradcę detalicznego klienta w systemie finansowo-księgowym i w razie konieczności zaaprobowanym sposób określony w § 2 ust. 1 pkt 1 przez osobę aprobującą, może być zrealizowane przez kasjera.

Zgodnie z § 113 ust. 2 instrukcji, czynności kasowej i skarbowej, pełnomocnictwo przechowuje się razem z dokumentacją klienta dotycząca rachunku bankowego.

Zgodnie z § 115 instrukcji, przed dokonaniem wypłaty osobie upoważnionej należy każdorazowo sprawdzić czy pełnomocnictwo nie zostało odwołane.

Dowody:

- instrukcja czynności kasowej i skarbowej k. 52-89,
- pismo strony pozwanej z 24.10.2012 r. k. 90-91,
- wydruk korespondencji mailowej k. 92-93,

Udzielenie bądź odwołanie pełnomocnictwa może zostać dokonane przez klienta na piśmie w dowolny sposób i nie jest do tego potrzebny żaden szczególny druk, aczkolwiek u strony pozwanej do tych czynności służy druk „Pełnomocnictwo do rachunku”, a ponadto druk „zawiadomienie o zmianie danych”. Przy składaniu odwołania pełnomocnictwa, klient musi złożyć nową kartę wzorów podpisów. Karty wzorów podpisów dostępne są w formie papierowej w placówce prowadzącej rachunek klienta, jak również po zeskanowaniu w systemie komputerowym „ePodpisy”, co umożliwi podgląd tego dokumentu przez wszystkie oddziały prowadzone przez stronę pozwaną. Zmiana danych powinna być wprowadzona do systemu komputerowego na bieżąco, w tym samym dniu w obecności klienta, tak żeby inne placówki miały możliwość zweryfikowania osób upoważnionych do dysponowania kontem.

Jednym z klientów strony pozwanej jest firma (...) sp. z o.o. we W.. Początkowo właścicielami spółki byli: M. R. oraz S. O. i wtedy osobą upoważnioną do dysponowania kontem bankowym, był między innymi A. R..

W 2011 r. w związku ze zmianą właścicieli spółki (...) sp. z o.o. we W. w dniu 9 grudnia 2011 r., została dokonana przez nowy zarząd spółki zmiana danych firmy, w tym między innymi osób upoważnionych do korzystania z konta bankowego obsługiwanego przez stronę pozwaną.

Zmiana została dokonana na druku „Zawiadomienie o zmianie danych”, gdzie zostało odnotowane, iż zostało odwołane pełnomocnictwo do rachunku A. R..

Jednocześnie anulowano dotychczasową kartę wzorów podpisów, która została przekreślona oraz ustanawiano nową kartę podpisów, zgodnie z którą A. R. nie był już uprawniony do dysponowania rachunkiem bankowym spółki (...) sp. z o.o. we W..

Czynności tych ze strony pozwanej dokonywała J. K., która jednak wersję papierową zmiany danych wraz z kartą wzorów podpisów nie zamieściła w teczkę klienta. Natomiast zeskanowanie nowych wzorów podpisów do systemu elektronicznego odbyło się w połowie lutego 2012 r., a usunięcie z systemu upoważnienia do dysponowania kontem przez A. R. zostało dokonane dopiero na początku lutego 2013 r.

Dowody:

- zeznania świadka M. P. k. 175 (płyta CD),
- zeznania świadka S. O. k. 187 (płyta CD),
- zeznania świadka A. B. k. 187 (płyta CD),
- zeznania świadka K. N. k. 187 (płyta CD),
- zeznania świadka J. K. k. 187 (płyta CD),
- przesłuchanie powódki M. O. k. 202 (płyta CD),
- przesłuchanie powódki L. R. k. 202 (płyta CD).

- kserokopia druku „Pełnomocnictwo do rachunku” k. 122,
- karty wzorów podpisów k. 47, 49, 50-51,
- zawiadomienie o zmianie danych k. 48.

Bezpośrednią przełożona obu powódek była M. P..

Dokonując wypłaty z rachunku obowiązkiem doradcy klienta jest zidentyfikowanie klienta dokonującego wypłatę, sprawdzenie zgodności wzorów podpisów z kartą wzorów podpisów klienta, a w przypadku klienta instytucjonalnego zgodność wzoru pieczętki. Sprawdzenie zgodności wzorów podpisów może nastąpić poprzez elektroniczną bazę wzorów podpisów, którą pracownik może sprawdzić nie odchodząc ze stanowiska pracy, natomiast jeżeli nasuwają się jakakolwiek wątpliwości co do złożonych podpisów pracownik ma możliwość sprawdzenia podpisu w oparciu o dokumenty źródłowe, jeżeli znajdują się w danej placówce, w postaci papierowych kart wzorów podpisów, które są gromadzone są w dostępnych segregatorach, znajdujących się w szafach za stanowiskami pracy.

W dniu 29 stycznia 2013 r. około godziny 16:00 z konta spółki (...) sp. z o.o. we W., została wypłacona A. R. kwota 16.500,00 zł. Klienta obsługiwały obie powódki i żadna z nich dokonując wypłaty nie sprawdziła ani w systemie komputerowym, ani w teczce klienta, czy A. R. posiada upoważnienie do dysponowania kontem spółki.

Informacja o przeprowadzonej transakcji została przekazana smsem na telefon komórkowy S. O. i w dniu 30 stycznia 2013 r. około godziny 15:30 zatelefonował on do strony pozwanej informując, iż przebywa aktualnie za granicą i właśnie otrzymał wiadomość sms, że z konta firmy (...) sp. z o.o. we W. została pobrana gotówka w kwocie 16.500,00 zł.

Jeszcze tego samego dnia została przeprowadzona szczegółowa kontrola dokonanej operacji w wyniku której stwierdzono, iż A. R. nie był uprawniony do dysponowania rachunkiem. Jednocześnie ustalono, iż przy wypłacie gotówki obie powódki nie zastosowały się do obowiązujących procedur i nie sprawdziły karty wzorów podpisów, ani upoważnienie A. R. do dysponowania rachunkiem klienta, ani w segregatorze klienta, ani w elektronicznej bazie wzorów podpisów. Ponadto, kontrola wykazała, iż systemie komputerowym była zeskanowana aktualna karta wzorów podpisów, choć równocześnie w systemie cały czas widniała anulowana wcześniej karta podpisów z pełnomocnictwem A. R., a ponadto w trakcie weryfikacji teczki klienta stwierdzono, iż nie zawiera ona papierowej wersji aktualnej karty wzorów podpisów. Dokumenty te znalazły się dopiero parę dni później w innym miejscu.

W związku z zaistniałą sytuacją, S. O. odstąpił od egzekwowania wypłaconej kwoty od strony pozwanej i kwotę wypłaconej kwoty 16.500,00 zł rozliczył bezpośrednio z A. R..

Dowody:

- zeznania świadka M. P. k. 175 (płyta CD),
- zeznania świadka E. P. k. 175 (płyta CD),
- zeznania świadka S. O. k. 187 (płyta CD),
- zeznania świadka A. B. k. 187 (płyta CD),
- zeznania świadka K. N. k. 187 (płyta CD),
- przesłuchanie powódki M. O. k. 202 (płyta CD),
- przesłuchanie powódki L. R. k. 202 (płyta CD).
- notatka z 30.01.2013 r. k. 95,

- notatka służbowa z 31.01.2013 r. k. 96,
- wyjaśnienia powódki ad. 2 z 31.01.2013 r. k. 97,
- pismo S. O. z 50.02.2013 r. k. 98.

Pismem z dnia 11 lutego 2013 r. wręczonym powódce ad. 1 w dniu 18 lutego 2013 r. strona pozwana wypowiedziała łącząca strony umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 31 maja 2013 r.

Przyczyną wypowiedzenia stosunku pracy były negatywna ocena pracy powódki ad. 1 spowodowana naruszeniem podstawowych obowiązków pracowniczych polegających na akceptacji wypłaty środków pieniężnych osobie nieupoważnionej do danego rachunku bankowego.

W dniu 29 stycznia 2013 r. przed realizacją transakcji gotówkowej powłoka ad. 1 nie sprawdziła w „Karcie wzorów podpisów” oraz w bazie „ePodpisy - Karty wzorów podpisów”, czy osoba składająca dyspozycję wypłaty środków pieniężnych jest upoważniona do dysponowania rachunkiem bankowym, co jest nie zgodne z § 115 oraz § 17 Instrukcji „Czynności kasowe i skarbcowe w B. P. S.SA” (załącznik do uchwały Nr 66/07/AB/DRKZ/2010 Zarządu B. P. S.S.A. z dnia 14 lipca 2010 r. wraz z późniejszymi zmianami), z których wynika, iż przed dokonaniem wypłaty osobie upoważnionej należy każdorazowo sprawdzić czy pełnomocnictwo nie zostało odwołane.

Dowody:

- wypowiedzenie umowy o pracę (akta osobowe powódki ad. 1 cz.C.1.),

Pismem z dnia 11 lutego 2013 r. wręczonym powódce ad. 2 w dniu 18 lutego 2013 r. strona pozwana wypowiedziała łącząca strony umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 31 maja 2013 r.

Przyczyną wypowiedzenia stosunku pracy były negatywna ocena pracy powódki ad. 2 spowodowana naruszeniem podstawowych obowiązków pracowniczych polegających na akceptacji wypłaty środków pieniężnych osobie nieupoważnionej do danego rachunku bankowego.

W dniu 29 stycznia 2013 r. przed realizacją transakcji gotówkowej powłoka ad. 1 nie sprawdziła w „Karcie wzorów podpisów” oraz w bazie „ePodpisy - Karty wzorów podpisów”, czy osoba składająca dyspozycję wypłaty środków pieniężnych jest upoważniona do dysponowania rachunkiem bankowym, co jest nie zgodne z § 115 oraz § 17 Instrukcji „Czynności kasowe i skarbcowe w B. P. S.SA” (załącznik do uchwały Nr 66/07/AB/DRKZ/2010 Zarządu B. P. S.S.A. z dnia 14 lipca 2010 r. wraz z późniejszymi zmianami), z których wynika, iż przed dokonaniem wypłaty osobie upoważnionej należy każdorazowo sprawdzić czy pełnomocnictwo nie zostało odwołane.

Pismem z dnia 25 lutego 2013 r. powódka ad. 2 zwróciła się do strony pozwanej z prośbą o odstąpienie od wypowiedzenia jej umowy o pracę.

Pismem z dnia 5 kwietnia 2013 r. strona pozwana w odpowiedzi na prośbę powódki podtrzymała swoją decyzję o wypowiedzeniu umowy o pracę.

Dowody:

- wypowiedzenie umowy o pracę (akta osobowe powódki ad. 2 cz.C.1.),
- pismo powódki ad. 2 z 25.02.2013 r. k. 99-v. 99,
- pismo strony pozwanej z 05.04.2013 r. k. 100,

Po tym zdarzeniu zdarzyło się, iż jeden z pracowników strony pozwanej wypłacił z rachunku bankowego pieniądze jednemu z klientów po czym, obsługując następnego klient, nie zmienił rachunku bankowego i pozostał na poprzednim rachunku, z którego dokonał przelewu następnemu klientowi. Klientka bardzo szybko zorientowała się, iż uchylił jej pieniądze i złożyła skargę do banku. Osoba dokonująca transakcji złożyła wyjaśnienia, odzyskała pieniądze i nie została ukarana.

Dowody:

- zeznania świadka K. N. k. 187 (płyta CD).

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne, Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Oba powództwa jako nieuzasadnione, nie zasługiwały na uwzględnienie.

Podstawy prawnej roszczeń powódek upatrywać należy w art. 45 § 1 k.p., który stanowi, iż w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony było nieuzasadnione lub naruszało przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy - stosownie do żądania pracownika - orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu - o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie, zmierzać więc miało, do jednoznacznego ustalenia, czy strona pozwana dokonując wypowiedzenia umowy o pracę za jednomiesięcznym okresem wypowiedzenia, uczyniła to w sposób prawidłowy, a więc spełniała wymogi formalne (np. konsultacji związkowych, formy pisemnej, podania przyczyny wypowiedzenia), a podana przyczyna wypowiedzenia była rzeczywista i prawdziwa.

Na wstępie rozważań należy zaznaczyć, iż wypowiedzenie umowy o pracę na czas nieokreślony w trybie art. 30 § 1 pkt 2 k.p. jest zwykłym sposobem rozwiązywania umowy o pracę, a pracodawca ma prawo do stosowania takiej polityki kadrowej, która zapewni prawidłową realizację zadań. Prawo wypowiedzania umów o pracę zawieranych na czas nieokreślony ograniczone jest jednak klauzulą generalną, w myśl której każde wypowiedzenie tego rodzaju umowy musi zawierać uzasadnienie merytoryczne. Zgodnie z przepisem art. 30 § 4 k.p. oświadczenie woli pracodawcy o wypowiedzeniu umowy zawartej na czas nieokreślony powinno zatem zawierać przyczynę dokonania tego rodzaju czynności prawnej, przy czym przyczyna wypowiedzenia umowy o pracę musi być konkretna i rzeczywista. Przyczyna ta jednak nie musi mieć szczególnej wagi czy nadzwyczajnej doniosłości, albowiem jak już wskazano, wypowiedzenie umowy o pracę jest zwykłym sposobem rozwiązywania bezterminowego stosunku pracy (patrz wyrok SN z 4 grudnia 1997 r., I PKN 419/97, OSNP 1998/20/598).

Powódki nie kwestionowały formalnej poprawności złożonych im oświadczeń woli o wypowiedzeniu stosunku pracy z zachowaniem okresu wypowiedzenia, lecz podnosił jedynie zarzuty niejako natury merytorycznej.

Jak wynika z treści oświadczeń woli strony pozwanej z dnia 11 lutego 2013 r. przyczyną wypowiedzenia powódkom umowy o pracę, była negatywna ocena pracy powódek spowodowana naruszeniem podstawowych obowiązków pracowniczych polegających na akceptacji wypłaty środków pieniężnych osobie nieupoważnionej do danego rachunku bankowego.

W dniu 29 stycznia 2013 r. przed realizacją transakcji gotówkowej powódki nie sprawdziły w „Karcie wzorów podpisów” oraz w bazie „ePodpisy - Karty wzorów podpisów”, czy osoba składająca dyspozycję wypłaty środków pieniężnych jest upoważniona do dysponowania rachunkiem bankowym, co jest nie zgodne z § 115 oraz § 17 Instrukcji „Czynności kasowe i skarbcowe w B. P. S. SA” (załącznik do uchwały Nr 66/07/AB/DRKZ/2010 Zarządu B. P. S. S.A. z dnia 14 lipca 2010 r. wraz z późniejszymi zmianami), z których wynika, iż przed dokonaniem wypłaty osobie upoważnionej należy każdorazowo sprawdzić czy pełnomocnictwo nie zostało odwołane.

Ciężar dowodu w zakresie wykazania prawdziwości wskazanych przyczyn spoczywał na stronie pozwanej.

Okolicznością bezsporną był fakt, iż w dniu 29 stycznia 2013 r. powódki obsługując rachunek bankowy spółki (...) sp. z o.o. we W. wypłaciły A. R. z rachunku spółki kwotę 16.500,00 zł i w trakcie przeprowadzania transakcji nie zweryfikowały i nie sprawdziły ani w teczce klienta karty wzorów podpisu, ani w systemie elektroniczny w bazie „ePodpisy - Karty wzorów podpisów”, czy osoba składająca dyspozycję wypłaty środków pieniężnych jest upoważniona do dysponowania rachunkiem bankowym spółki. Tym samym w ocenie Sądu, wskazana przyczyna była prawdziwa i rzeczywista, albowiem powódki swoim zaniechaniem naruszyły obowiązujące u strony pozwanej procedury dotyczące dokonywania wypłat. Powyższe ustalenia w przeważającym zakresie nie są przez powódki kwestionowane.

Okoliczności tych nie zmienia natomiast fakt, iż z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, że w teczce klienta w momencie zdarzenia nie znajdowała się zaktualizowana karta wzoru podpisów. Zgodnie z procedurą, nawet jeżeli klient jest znany pracownikowi i w związku z czym, może on odstąpić od wylegitymowania klienta i sprawdzenia jego tożsamości, to jednak jego bezwzględnym obowiązkiem jest dokonanie sprawdzenia pełnomocnictwa zgodnie z kartą wzoru podpisów, albowiem takowe pełnomocnictwo może być w każdej chwili przez właściciela rachunku odwołane, co w niniejszej sprawie powinno mieć tym bardziej znaczenie, iż A. R. nie był właścicielem rachunku. O braku ewentualnych podstaw do wypowiedzenia powódkom umowy o pracę można byłoby mówić w sytuacji, kiedy powódki działając zgodnie z procedurą sprawdziłyby kartę wzorów podpisów w wersji papierowej, tudzież elektroniczną bazę podpisów i na tej podstawie, w oparciu o zweryfikowane przez siebie dokumenty, które jednak w późniejszym czasie okazałyby się nie zaktualizowane, dokonały wypłaty gotówki nieuprawnionej do tego osobie. Takie okoliczności jednak nie zostały wykazane w toku postępowania. Powódki same w swoich wyjaśnieniach wyraźnie podkreślały, iż w żaden sposób nie dokonały weryfikacji pełnomocnictw, działając niejako rutynowo, z uwagi, iż klient był im znany przeprowadziły procedurę wypłaty w sposób niezgodny z regulaminem.

Ponadto, w ocenie Sądu nie zasadne są zarzuty powódek odnoszące się do tego, iż inni pracownicy za podobne błędy byli karani w lżejszy sposób, bądź też wcale, albowiem okoliczności te nie mogą wpłynąć na ocenę zasadności rozwiązania stosunku pracy z samymi powódkami. Należy tutaj wskazać, iż decyzje personalne leżą w gestii pracodawcy i to on decyduje kto i w jaki sposób zostanie pociągnięty do odpowiedzialności dyscyplinarnej i Sąd nie ma uprawnień w tym zakresie, ażeby zadecydować, iż np. w przypadku powódek należało zastosować jakąś karę dyscyplinarną, a nie rozwiązywać z nimi stosunek pracy i na tej podstawie przywracać je do pracy. Należy mieć bowiem na uwadze, iż wypowiedzenie jest zwykłym sposobem rozwiązywania stosunków pracy, a pracodawca ma prawo do doboru pracowników, którzy będą spełniać jego oczekiwania. Jednocześnie, Sąd nie doszukał się w działaniu pracodawcy ani działania sprzecznego ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa ani też z zasadami współżycia społecznego.

Sąd dokonując ustaleń stanu faktycznego w niniejszej sprawie, odwołał się przede wszystkim do dowodów nie kwestionowanych przez strony i nie budzących żadnych wątpliwości, które zostały sporządzone w przewidzianej formie, a ich autentyczność, nie została skutecznie zakwestionowana przez strony w toku postępowania.

Sąd uznał za wiarygodne karty wzorów podpisów, jak również zawiadomienie o zmianie danych opatrzone datą 9 grudnia 2011 r., które zostały przez stronę pozwaną okazane w oryginale na rozprawie w dniu 18 grudnia 2013 r. Przede wszystkim świadek S. O. potwierdza, iż dokumenty te zostały podpisane przez niego, choć wprawdzie nie pamiętał dokładnie samych okoliczności, kiedy miał dojść do ich podpisania, jednakże kojarzy on ten fakt z momentem przewodnictwa Polski w Unii Europejskiej i zmianą zarządu spółki (...) sp. z o.o. we W., co miało miejsce w drugiej połowie 2011 r. Jednocześnie świadek ten zaprzecza jakoby po dokonaniu przez powódki wypłaty A. R. miałyby zastać sporządzane i podpisane przez niego jakieś antydatowane dokumenty związane ze zmianą karty wzorów podpisów. Okoliczności te potwierdzają również zeznania świadka J. K., która sporządzała te dokumenty. Niewątpliwie zatem dokumenty te zostały sporządzone w miejscu i dacie na nich wskazanych, choć wprawdzie sama karta zmiany podpisów nie była przechowywana w miejscu do tego przeznaczonym, co okazała się dopiero w trakcie przeglądania teczki klienta, w związku z weryfikacją dokonanej wypłaty przez powódki.

Odnosząc się natomiast do kwestii regonów znajdujących się na spornych dokumentach, w ocenie Sądu jest to w rzeczywistości jedynie pomyłka literowa polegająca na dopisaniu jednej 9 z przodu. Należy zwrócić uwagę, iż regon

składa się z 9 cyfr. Tymczasem regon widniejący na karcie wzorów podpisów (k. 50-51) zawiera 10 cyfr. Nie jest zatem możliwe, ażeby w rzeczywistości odzwierciedlał jakichś inny podmiot gospodarczy, gdyż żaden przedsiębiorca nie posiada regonu skonstruowanego z 10 cyfr. Jednocześnie wbrew twierdzeniom pełnomocnika powódek regony są identyczne i różnią się tylko ilością cyfr (odpowiednio 9 oraz 10) oraz cyfrą początkową, która w przypadku regonu 10 cyfrowego jest liczbą 9, której z kolei w regonie 9 cyfrowym nie ma.

Ponadto, Sąd nie uwzględnił wniosków dowodowych pełnomocnika powódek w zakresie przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych grafologa oraz informatyka, albowiem były one nie istotne z punktu widzenia przedmiotu niniejszego postępowania. Tezy dowodowe na jakie zostały one zawnioskowane nie miały żadnego związku z tym czy powódki dokonując wypłaty A. R. zrobiły to zgodnie z obowiązującymi u strony pozwanej procedurami, czy też nie i w gruncie rzeczy zmierzałyby do niecelowego i zbędnego przedłużania procesu.

Oceny zeznań świadków oraz powódek, Sąd dokonał w kontekście całego zebranego w sprawie materiału dowodowego. W ocenie Sądu, zeznania świadków oraz obu powódek, w gruncie rzeczy co do istoty sprawy były spójne, logiczne i zbieżne ze sobą, dlatego należało je uznać za wiarygodne. Rozbieżności dotyczyły głównie momentu odwołania pełnomocnictwa dla A. R., jednakże w tym zakresie, Sąd dał wiarę świadkom, w szczególności: S. O., K. N. oraz J. K., albowiem korespondowały one z dowodami z dokumentów. Twierdzenia powódek w tym przedmiocie były natomiast niczym nie dowiedzioną spekulacją, co do ewentualnego antydatowania istotnych w sprawie dokumentów.

Podsumowując przeprowadzone rozważania **w punkcie I sentencji wyroku** Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne.

Orzeczenie o kosztach **w punkcie II sentencji wyroku**, znajduje podstawę w treści art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Reguła ta dotyczy także spraw rozpatrywanych przez sądy pracy. Jeżeli zatem pracownik przegra sprawę pracowniczą, winien liczyć się z obowiązkiem zwrotu przeciwnikowi kosztów procesu obejmujących koszty sądowe (o ile były poniesione) oraz koszty zastępstwa procesowego strony reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika.

W niniejszej sprawie kosztami poniesionymi przez stronę pozwaną były koszty wynagrodzenia pełnomocnika ją reprezentującego, które zgodnie z § 11 ust 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), wynosiły 60,00 zł.

Sąd jednakże postanowił zastosować art. 102 k.p.c. stanowiący, iż w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Ustawodawca przyznał sądowi w powołanym przepisie pewną swobodę w zasądzaniu kosztów procesu, gdy stosowaniu zasady odpowiedzialności za wynik sporu (art. 98 k.p.c.) sprzeciwiają się względy słuszności. W tym względzie, Sąd miał na uwadze charakter sprawy oraz ciężką sytuację materialną powódek, brak pracy i możliwości zarobkowania, dlatego też nie obciążył powódki kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej.

Ponieważ powódki nie uiściły kosztów zastępstwa procesowego udzielonego im z urzędu, Sąd mając na uwadze treść § 12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 19 oraz § 2 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.), przyznał pełnomocnikowi z urzędu kwotę po 60,00 zł jednocześnie podwyższając ją o podatek VAT, co dało łącznie sumę 147,60 zł brutto (2 x 60,00 zł + 23 % = 147,60 zł). O powyższym orzeczono jak w punkcie III sentencji wyroku.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 4 i art. 35 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.), nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych pracownik wnoszący powództwo lub strona wnosząca odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem art. 35 i 36. Natomiast w myśl art. 113 ust. 1 w/w ustawy, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał

obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Jako że powództwo podlegało oddaleniu, a tym samym strona pozwana wygrała proces, w związku z czym, nie było podstaw do odciążenia jej kosztami sądowymi, natomiast powódki z mocy prawa były zwolnione z obowiązku uiszczenia opłaty od pozwów, dlatego Sąd zaliczył koszty te na rachunek Skarbu Państwa, o czym **orzeczono w punkcie IV sentencji wyroku.**

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.